

at elektronisk kopiering i de nævnte situationer bør være undergivet en ubegrænset eneret.

Kulturministeriet må være enig i, at den omfattende lagring af et meget stort antal beskyttede værker, som må forventes at ville finde sted i forbindelse med oparbejdelsen af databaser af forskellig art, meget vel vil kunne tale for at overveje at gennemføre visse aftalelicensbestemmelser på området.

Ministeriet finder imidlertid ikke, at der på nuværende tidspunkt foreligger et tilstrækkeligt sikkert grundlag for at fremlægge forslag af denne art. Ministeriet lægger herud navnlig vægt på, at den faktiske situation, herunder spørgsmålet om mulige aftalparter, forekommer uafklaret, samt at der som nævnt på visse områder nu er iværksat særlige undersøgelser.

I betragtning af områdets internationale karakter må det endelig være af afgørende vigtighed at afvente udfaldet af de igangværende internationale overvejelser, herunder ikke mindst forhandlingerne indenfor EU og WIPO.

8. Forslag fra forberedelsesfasen, som ikke er medtaget i lovforslaget.

Ophavsretsudvalget har behandlet en række forslag og emner, som ikke er medtaget i lovforslaget. Det drejer sig om følgende:

Ophavsretten i ansættelsesforhold.

Der stilles ikke forslag om en generel bestemmelse om ophavsret i ansættelsesforhold.

Ophavsretsudvalget har behandlet spørgsmålet i betænkningen »Revision af ophavsretsløvgivningen«. Et flertal foreslår en bestemmelse, hvorefter ophavsretten i faste ansættelsesforhold skal anses for overdraget til arbejdsgiveren i det omfang, som er nødvendigt for dennes sædvanlige virksomhed. Mindretallet foreslår en bestemmelse, hvorefter ophavsretten til værker, der er frembragt som led i et ansættelsesforhold, overgår til arbejdsgiveren, hvis andet ikke er aftalt.

På baggrund af, at en generel lovregulering om ophavsret i ansættelsesforhold vil have grundlæggende konsekvenser for bestående aftaler og kollektive overenskomster på arbejdsmarkedet, hvor der i almindelighed eksisterer en tradition for, at der kan træffes aftaler på et frit grundlag, er der ikke i lovforslaget medtaget bestemmelser af den nævnte karakter. Det samme gælder efter det for ministeriet oplyste for de lovforslag, som er fremlagt i de andre nordiske lande. Blandt de ledende EU-lande er det kun Storbritannien, der – baseret på en særlig angelsaksisk retstradition – har lovbestemmelser om en be-

grænset overgang af ophavsret i visse ansættelsesforhold. I de øvrige ledende EU-lande er spørgsmålet ikke lovreguleret.

Forvaltningsorganisationernes forhold.

Lovforslaget indeholder ingen generelle bestemmelser om de ophavsretlige forvaltningsorganisationer (KODA, Copy-Dan mv.).

Spørgsmålet om sådanne organisations forhold er taget op til behandling inden for bl.a. EU og WIPO. Det vil på denne baggrund senere blive overvejet, om der bør gennemføres nye regler på dette område.

Udstillingsvederlag.

Der stilles ikke forslag om et ophavsretligt udstillingsvederlag.

Ophavsretsudvalget har stillet forslag om en sådan ordning i betænkningen »Billedret«.

Kulturministeriet finder, at udstillingsvederlag ikke bør have karakter af et ophavsretligt krav, men snarere bør reguleres som en offentlig kulturstøtteordning. Et sådant statsligt udstillingsvederlag har i en vis udstrækning allerede eksisteret i nogle år for en række udstillingssteder og er senest fornyet ved ministeriets cirkulære nr. 147 af 22. august 1991.

Adgangsret.

Der stilles ikke forslag om adgangsret.

Ophavsretsudvalget har i betænkningen »Billedret« foreslået, at besidderen af et eksemplar af et litterært eller kunstnerisk værk i visse tilfælde skal give ophavsmanden adgang til eksemplaret.

Ministeriet finder ikke, at der i praksis har vist sig behov for en sådan adgangsret, der efter ministeriets opfattelse indebærer et unødvendigt indgreb i ejendomsretten og i privatsfæren.

Biblioteksafgift.

Der stilles ikke forslag om et ophavsretligt biblioteksvederlag.

Dette var i 1985 blevet foreslået af et flertal i Ophavsretsudvalget i betænkningen »Ophavsretligt biblioteksvederlag«. Ved lov nr. 354 af 6. juni 1991 om biblioteksafgift blev der imidlertid gennemført en ny ordning for denne afgift, der har karakter af en kulturel støtteordning.

På denne baggrund finder Kulturministeriet, at der ikke er grundlag for at tage spørgsmålet om et ophavsretligt biblioteksvederlag op til fornyet overvejelse.